

Ἄλλ' οἱ ἀναγεννώμενοι ἀπαύστως στεναγμοὶ τοῦ
καὶ εἰς τὴν Γῆν ζητοῦσί σε, σκιάν τὴν προσιλῆ του.
Σὲ, κόρη, ἐξεγείρομαι θρηῶν πρό τῆς πρωίας,
καὶ ἡ ἡμέρ' αἰξοῦσα· μου προσβλέπει τὰς ἀνίας.
Εἰς τὴν γαλήνην τῆς νυκτός μονόρῃς κλαίω, στένω.
Ἡ νύξ ἀφ' ἑπταται, κ' ἐγὼ θρηῶν, στενάζων μένω.

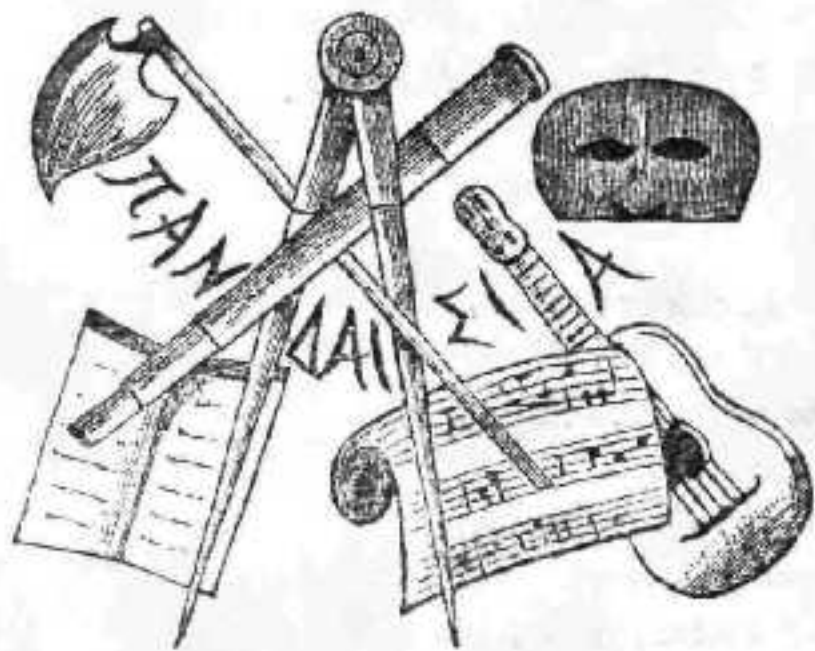
Πλὴν, στίχοι μου, παντάπασι δὲν με παρηγορεῖτε·
Ὡ δάκρυά μου, ῥέοντα σείς τώρα προχωρεῖτε.

Parany. Μετάφρ. ἐκ τῆς Γαλλικῆς· Φιλ. Α. ΟΙ.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Τῆς παιδικῆς τῆς ἡλιαίας
Ἐξώρμα πλήρης ἀφελείας,
Ὡς Ἔρως μειδιδῶσα νέα.
Εἰς μῆνας ἢ ἡμέρας μόνον
Τὸν πρώτον τοῦ θά εἶχε κλόνον
Ἀγνή καρδία καὶ ὠραία.
Πλὴν, κατὰ πρόωρόν της μοῖραν,
Εἰς τ' Οὐρανοῦ πετᾷ τὴν θύραν
Παρθένος ἢ μεστή χαρίτων.
Ὁ θάνατός της ὕπνος ἦτον
Ἡδὺς, ἀγόγγυστος γαλήνη·
καὶ τὸ μειδίαιμα τοιοῦτο
Πετᾷ... πτηνοῦ εἰς δάσος οὕτω
Τὸ ἄσμα ἵχνος δὲν ἀφήνει....

Parany. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς — Ὁ αὐτός.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐνταῦθα φι-
λαρμονικῆς ἐταιρίας «Εὐτέρπη» ἀνεδείχθησαν
πρόεδρος μὲν καὶ πάλιν ὁ ἀξιότιμος ἀντισυνταγ-
μητάρχης Ἰωάννης Μολᾶς, ὁ πολλὰ μοχθήσας

ὑπὲρ ἐδραιώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς ἐταιρίας
ταύτης, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ ἀξιότιμοι Δημ. Δε-
λιγιάννης ταγματάρχης καὶ Γκοστράου θυρωρὸς
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου. Σύμβουλοι δὲ οἱ κκ.
Σ. Καραϊσκάκης λοχαγὸς καὶ ὁ φιλογενέστατος
Π. Θεολόγης καὶ Ταμίας ὁ Κ. Καλλιφρονᾶς,
γραμματεὺς ὁ κ. Α. Γρηγοριάδης καὶ διευθυντὴς
τῆς σχολῆς καὶ μουσικῆς ὁ ἀκάματος καὶ ἀξίε-
παινος μουσικοδιδάσκαλος κ. Παριζίνης. Ἡ
ἐταιρία αὕτη σκοποῦσα καθόλου μὲν τὴν προα-
γωγὴν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος ἐν Ἑλλάδι,
ιδίᾳ δὲ τὴν σπουδὴν καὶ ἐκτέλεσιν μουσικῶν
συμφωνιῶν, προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ δώσῃ με-
γάλην μουσικὴν συναυλίαν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἧς
θέλουσι συμμετάσχει καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν δη-
μοτικῶν σχολείων, ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου κυρίου
Παριζίνης μόλις πρό μικροῦ διδασκόμεναι τὰ πρῶ-
τα μαθήματα τῆς μουσικῆς. Θεωροῦμεν καθή-
κον νὰ ἐπαινέσωμεν τοὺς γονεῖς τῶν κορασιῶν
τούτων, οἵτινες ἀποδιδόντες τὰς ἐσχωριασμένας
τοῦ παρελθόντος ιδέας καὶ ἐννοοῦντες πόσον
καλὸν εἶναι ὅπως δὴ ποτε νὰ μανθάνῃ τις, ἐπέ-
τρεψαν εἰς τὰς θυγατέρας των νὰ λάβωσι μέρος
εἰς τὴν συναυλίαν ταύτην, καὶ τὸν ἀξιότιμον
Δημάρχον συντελέσαντα εἰς τοῦτο. Ἐπίσης δὲ
νὰ ἐπιτιμήσωμεν τὰς διδασκαλίσσας τῆς Α'. δη-
μοτικῆς σχολῆς, αἵτινες ἥμισυ φιλόμουσοι ἠρνή-
θησαν νὰ συμμεροσθῶσι μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ
κ. Δημάρχου.

ΕΦΕΓΓΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἐν Καπύῃ τὸ ἄγχος
ὅπερ ἐδόθη ὡς γέρας εἰς τὸν νικητὴν τῶν ἐν
Ἀθήναις γενομένων γυμναστικῶν ἀγώνων ἐν ἔτει
332 πρὸ Χριστοῦ. Εἶναι δὲ τὸ δοχεῖον τοῦτο
ἀργιλόπλαστος ἀμφορεὺς, φέρων εἰκόνας παρι-
στανοῦσας ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν Παλλάδα Ἀθηνᾶν,
ὀρθὴν μεταξὺ δύο κιόνων καὶ ρίπτουσαν τὸ ἀ-
κόντιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁμάδα ἀθλητῶν, νεανίαν
θεώμενον τὴν μάχην, ἕνα κριτὴν καὶ γέροντα
κρατοῦντα ῥάβδον. Ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ σκεύους
εἰσὶν ἐγγεγραμμένα τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος Ἀθη-
νῶν κατὰ τὸ ἔτος 332 καὶ αἱ λέξεις Ἀριστεῖον
Ἀθηνῶν.

Τῇ νυκτὶ τῆς (12[24 ἀπριλίου) συνέβη με-
γάλη τοῦ Βεσουβίου ἐκρηξίς, βεβαίως ἢ φοβε-
ρωτάτη πασῶν ὅσαι συνέβησαν κατὰ τὴν ἐνε-
στῶσαν ἑκατονταετηρίδα· χιλιάδες περιέργων,
ἐν οἷς καὶ πάμπολοι ξένοι, ἐπλησίασαν εἰς τὸ

ὅρος ἵνα ἰδῶσιν ἐγγύθεν τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα, ὅποτε τῇ ἑσπέρᾳ τῆς πέμπτης ἠνεώχθη ὑπὸ τοῦς πόδας αὐτῶν ἡ γῆ καὶ ἐξέλαμψαν γλῶσσαι φλογός, αἵτινες κατέκυσαν περὶ τοὺς ἐξήκοντα. Τῇ πρωΐᾳ τῆς 26 ἐσχηματίσθη πάλιν νέος κρατὴρ πλησίον τοῦ ἡφαιστεϊοπέδου· ἐκ μυρίων στομάτων ἐξήμει τὸ ὅρος λάβαν, φλέγας, τέφραν καὶ αἰθάλην, κατακλόνουν δὲ οἱ κρότοι τὰ περίχωρα καὶ ἤκούοντο μέχρι Νεαπόλεως ὡς βόμβος πολλῶν συνεκπυρροκρατούντων πυροβόλων. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων «Πύργος τοῦ Ἑλλήνος, Ἅγιος Σεβαστιανός, Σκαπάτι, Σαλέρνιου, κλ. κατέλειπον τὰς ἡρμωμένας ἐστίας των πολλοὶ δὲ κατέστρεψαν τὸν βίον σκληρῶς κυκλωθέντες πάντοθεν ὑπὸ τοῦ φλεγώδους ρύακος. Ἀδιακόπως ἐπιπτε ραγδαία βροχὴ τέφρας, ἐπισκοτίζουσα ὅλον τὸ ὅρος μετὰ φοβερῶν δονήσεων, δι' ὧν ἠνοίγοντο πάντοτε νέοι κρατῆρες. Αἱ ζημίαι εἶναι ἀκαταλόγιστοι· ἡ κυβέρνησις πράττει τὸ κατὰ δύναμιν, σπεύδουσα εἰς βοήθειαν τῶν δυστυχοούντων.—Ἡ κατὰ τὴν Παρασκευὴν

συμβῆσα νέα καὶ σφοδρὰ ἐκρηγῆς κατέστρεψε τὸν Ἅγιον Σεβαστιανὸν καὶ τὸ Μάσσα δι' Σόμμα. Ἡ λάβα ἐτρεχε τοσοῦτον ταχέως, ὥστε διατρέχων ἐν χιλιόμετρον καθ' ἑκάστην ὥραν τῷ σαββάτῳ ἤρξατο βαθμηδὸν νὰ πηγνυται. Πρὸ τοῦ «Πύργος τοῦ Ἑλλήνος» αἱ πεπυρακτωμένα ὕλαι ἐξηκοντίζοντο πέντε χιλιόμετρα μακρὰν. Αἱ βρονταὶ τῶν ἐκπυρροκρατήσεων καὶ αἱ δονήσεις τῶν περιχώρων ἦσαν ἀπερίγραπτοι· ἐτρεμον αἱ οἰκίαι, ἠέθραύνοντο δὲ ὕλοι καὶ ἐπιπλα πανταχόθεν. Ἡ λάβα ἐχέετο ἐκ τριῶν νέων στομάτων πρὸς τὸ μέρος ὁπόθεν διέβαινον χάριν περιεργείας οἱ ξένοι. Πολλαχοῦ ἡ λάβα εἶχε φθάσει εἰς ὕψος ἐξήμιτρων. Ἡ Τέφρα καὶ αἱ πεπυρακτωμένα σκωρία ἐφθασαν ἕως τοῦ Σαλέρνου καὶ τοῦ Σκαπάτη, ὅπου αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ κατεπόντισαν τὰς πυριτιδαποθήκας, ἵνα μὴ συμβῇ ἄλλη δεινότερα ἐκρηγῆς.

Λέσεις τοῦ ἐν τῷ Κ'. φυλλαδίου γράφου.

Ἐπ' ἐν ἧτα κάλαμοι ἐπὶ Πάν τ' ἦλοι ποῦ

Ἐπαίνει τὰ καλὰ μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.

Ἢμαι ἄψυχον καὶ γλῶσσαν δὲν ἀπέκτησα ποτὲ μου.

Ἦν' ἐμοῦ ὅμως αἱ γλῶσσαι διαδίδοντ' εἰς τὴν γῆν.

Ἐγὼ κάκιστον τὸ τέλος καὶ οἰκτρὸν, ὦ φίλτατέ μου,

Ἄσχημον δὲ ἔγω ὅλως κ' εὐτελὴ καταγωγὴν.

Ἄν τὴν κεφαλὴν μου χάσῃ καὶ τὸ τέταρτον ψηφίον,

Γίνομαι τι τῶν ἀρχαίων ὃν σεβάσμιον καὶ θεῖον.

Ν. ΖΑΝΑΚΗΣ, Κεῖος